

สังคมกำลังประสบกับปัญหาอาชญากรรม ที่นับวันก็มีแต่จะเพิ่มพูนรูปแบบและวิธีการ ทำให้ยากต่อการป้องกันปราบปรามผู้กระทำผิด ซึ่งกฎหมายหลายฉบับถูกบัญญัติขึ้นเพื่อควบคุม แก้ไขปัญหานี้ พระราชนบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ก็เป็นหนึ่งในกฎหมายที่ ถูกบัญญัติขึ้น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินถูกสร้างขึ้น พร้อมกับการเผยแพร่ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการฟอกเงิน เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในสังคม แต่การ ดำเนินงานจะล้าหลังไม่ได้ หากขาดบุคลากรผู้เข้ามาร่วมกันของครั้นนี้คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่ง มีหน้าที่หลักในการตรวจสอบธุรกรรม และทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด มูลฐานและการกระทำการกระทำการฟอกเงิน เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ รวมรวมพยานหลักฐาน เสนอด้วยคดีความการกระทำการธุรกรรม จัดทำสำนวน ร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง จับกุมผู้กระทำการกระทำการฟอกเงิน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวมีโอกาสที่จะกระทบสิทธิ เสรีภาพของบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงมีประเด็นปัญหาว่า พระราชนบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ได้มีการบัญญัติอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ขอบเขตการ ใช้อำนาจ การกำกับดูแล หรือควบคุมการใช้อำนาจอย่างเหมาะสมเพียงไร จากการศึกษาพบว่า บทบัญญัติตามตรา 22 ,38 ,38/1 ,46 และมาตรา 56 ในพระราชนบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งกล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ยังมีบางกรณีที่มีความไม่ ชัดเจน มีขอบเขตการใช้อำนาจที่ไม่แน่ชัด โดยเฉพาะในกรณีอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนเดินทางมีคำสั่งมอบหมาย และกรณีอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการทาง อาญา กับผู้กระทำการกระทำการฟอกเงิน ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบทั้งในเรื่องการดำเนินงานที่ไม่ สอดคล้องเป็นทิศทางเดียวกัน คือ ขึ้นอยู่กับการตีความของแต่ละบุคคล ทั้งยังส่งผลกระทบต่อ สิทธิของบุคคลผู้เกี่ยวข้องในคดี ด้วยเหตุนี้ จึงควรมีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชนบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดขอบเขตการใช้อำนาจที่ชัดเจน เพื่อกำหนดอำนาจที่มีประสิทธิภาพ ลดข้อขัดแย้งในการ ทำงาน และรักษาไว้ซึ่งสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดี

Society is now being confronted by various kinds of crime which is complicated and difficult to control. Plenty of laws and regulations have been passed with an aim to resolve those problems. For the Money Laundering issue, the Anti-Money Laundering Control Act B.E.2542 has become effective and created an office of Anti-Money Laundering. Publication was conducted for better understanding of money laundering process to subjugate those crimes. However, the objective could not be accomplished without potential officer. In order to undertake a duty according to the Act, human rights issue became a controversial problem since the officer have a power to investigate transactions and asset of suspected person involved in money laundering procedures or predicate offense, issue a written inquiry or summon anyone to make a statement, collect evidence submitting to the Transaction Committee, prepare a petition, cooperate with involved authorities including arrest anyone committing a money laundering offense etc. This study found that there are some ambiguous issues concerning the authority of the officer according to article 22, 38, 38/1, 46 and 56 of the Anti-money Laundering Control Act B.E. 2542, for example the authority's before having been designated by the Secretary-General and to proceed the case accordance to a money laundering offense. In summary, an amendment of the Anti-money Laundering Act B.E. 2542 should be introduced to clarify officer's authority and its limitation to increase efficiency, reduce contradictions and maintain the rights of anyone involved.